



Arrest

nr. 203 242 van 27 april 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Capucienenlaan 63
9300 AALST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. ROELS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Naima. U bent geboren op X 1988. U bent van religie een soennitische moslim. U woonde vanaf uw geboorte tot uw drie jaar in Naima waarna u, samen met uw gezin, verhuisde naar al Aioun. In al Aioun verbleef u, weliswaar op verschillende adressen, tot aan uw vertrek in oktober 2014. U studeerde tot het derde middelbaar, dat u echter niet afmaakte omwille van tegenvallende studieresultaten, waarna u besloot om een beroepsopleiding te volgen als elektricien. Vanaf 2008 werkte u op vaste basis als werknemer bij een persoon genaamd Siyana. U oefende uw beroep als elektricien uit gedurende drie jaar.

In 2014 verliet u Marokko op zoek naar betere toekomstperspectieven. U koos om naar België te trekken aangezien u op dat moment een liefdesrelatie had met een meisje uit België en u veel positieve zaken had vernomen over het land. U kende in Marokko geen persoonlijke problemen.

In oktober 2014 reisde u op legale wijze, met een paspoort alsook een visum voor Italië, naar Spanje. U verbleef gedurende anderhalve maand bij familie in Spanje waarna u uw reis verderzette richting Frankrijk. In Frankrijk bleef u tien dagen bij een kennis. Vervolgens kwam u naar België, waar u sindsdien ononderbroken verblijft.

Op 15 oktober 2016 overleed uw moeder R.(...) A.(...) ten gevolge van kanker in al Aioun.

Op 16 november 2016 diende u een aanvraag tot gezinshereniging in met uw oom, Dhr. A.(...) Z.(...) A.(...), bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Deze aanvraag werd afgewezen door de DVZ bij beslissing van 12.05.2017 aangezien de aanvraag niet aan de vereiste voorwaarden voldeed om gezinshereniging te bekomen. Het verzoek tot schorsing van de beslissing van 12.05.2017 werd afgewezen op 14.06.2017.

Op 6 januari 2018 werd u op heterdaad betrapt bij een diefstal te Schaarbeek. U werd overgebracht naar het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel. Op 2 maart 2018 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U wil niet terugkeren naar Marokko aangezien u vreest aldaar op straat terecht te komen. U ziet uw toekomst in Marokko somber in en zou liever in België blijven aangezien u hier familie heeft.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende stukken neer: het medisch dossier van uw moeder (origineel) alsook uw vader zijn Franse verblijfsvergunning (kopie).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde elementen waarom u indertijd Marokko verliet geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich louter beroept op socio-economische motieven. U verliet Marokko in een zoektocht naar een betere toekomst, daarnaast had u liefdesrelatie met een Marokkaans meisje uit België en wou u de kans grijpen om uw talent (kickboksen) te laten ontplooiën. U haalde bovendien ook zelf uitdrukkelijk aan dat u in Marokko nooit enig probleem kende met de overheid noch met burgers (zie CGVS 8).

Ook de redenen omwille waarvan u actueel niet naar Marokko zou kunnen terugkeren, i.c. u vreest in Marokko op straat terecht te komen en u ziet uw toekomst somber in, betreffen problemen van louter socioeconomische aard die, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar Marokko.

Wat betreft uw vrees dat u ingeval van een terugkeer naar Marokko op straat zou terechtkomen, dient te worden opgemerkt dat dit een loutere bewering van uw kant betreft die u niet kan hardmaken. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u, weliswaar op legale wijze, naar Europa reisde en erin slaagde hier gedurende vier jaar te wonen en (af en toe) te werken, óók na het verlopen van uw geldig visum. Dit wijst erop dat u toch voldoende zelfredzaam bent. Waarom u dan niet de mogelijkheid zou hebben u in uw eigen thuisland te vestigen en er een leven op te bouwen, is geenszins duidelijk. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in Marokko op vaste basis inkomsten had uit uw beroepsactiviteiten als elektricien en u erin slaagde uzelf te onderhouden (zie CGVS, p. 4).

Kan hier bovendien nog worden aan toegevoegd dat uit uw verklaringen ook blijkt dat u, tijdens uw verblijf in België, onderhouden werd door uw broer, zus en oom (zie CGVS p. 7). Waarom zij u, in geval van een eventuele terugkeer, niet alsnog, desnoods tijdelijk, zouden kunnen onderhouden dan wel enige steun geven om uw leven in uw land van herkomst terug op te bouwen, is geenszins duidelijk. Eveneens blijkt dat u voor uw vertrek uit Marokko een goed contact onderhield met uw vader en uw overige familieleden in Marokko. Het gegeven dat u sinds zes maanden problemen zou ondervinden met uw vader, en dit aangezien hij hertrouwd is na het overlijden van uw moeder, neemt niet weg dat u alsnog bij uw vader dan wel bij uw zussen terecht zou kunnen. U gevraagd of u al dan niet tijdelijk bij uw familie terecht kan in Marokko tot u terug op uw eigen benen kan staan, stelde u: "Neen, ik heb geen lieve familie in Marokko. Marokko is geen België, niemand zal mij daar met open armen ontvangen. Niemand zal mij thuis willen hebben" (zie CGVS, p. 9). Blijkt echter dat u tot op heden geen enkele navraag heeft gedaan bij uw familie in Marokko naar de mogelijkheid, eventueel tijdelijk, bij hen in te trekken (zie CGVS p. 9). Dient hier bovendien nog te worden aan toegevoegd dat u tot op heden nog steeds contact heeft met uw familie in Marokko alsook dat uw vader u zelf een aantal dagen geleden uit zichzelf contacteerde (zie CGVS p.5). Dat u in geval van een terugkeer niet bij uw vader dan wel zussen zou terechtkunnen en geen enkele steun van hen zou kunnen krijgen, eventueel tijdelijk, toont u dan ook geenszins aan.

U haalde voorts nog aan dat u last heeft van uw tanden en dat het lastig is in Marokko. Dit betreft dan weer een probleem van louter medische aard en volstaat evenmin om u internationale bescherming toe te kennen. Bovendien geeft u zelf aan dat het in Marokko wel mogelijk is om hiervoor een behandeling te krijgen (zie CGVS p. 9).

Uit wat voorafgaat moet worden opgemerkt dat u geen elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u, omwille van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging en / of omwille een reëel risico op het lijden van ernstige schade, uw land van herkomst heeft verlaten, dan wel er tot op heden niet zou kunnen terugkeren.

De vaststelling voorts dat u nu pas, nadat u werd overgebracht naar een gesloten centrum, een asielaanvraag indient terwijl u reeds in 2014 in België bent aangekomen, wijst er andermaal op dat u erop uit bent uw verblijf hier te verlengen en u geen nood hebt aan internationale bescherming. Dit blijkt overigens ook eens te meer uit uw uitdrukkelijke verklaring dat u eigenlijk een asielaanvraag indiende om te vermijden dat u zou worden teruggestuurd naar Marokko (zie CGVS, p. 9).

Uit wat voorafgaat moet worden opgemerkt dat u geen elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u, omwille van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging en / of omwille een reëel risico op het lijden van ernstige schade, uw land van herkomst heeft verlaten, dan wel er tot op heden niet zou kunnen terugkeren.

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Het medisch dossier van uw moeder toont aan dat uw moeder in België medische verzorging heeft genoten in het kader van haar behandeling tegen kanker en dat zij nadien overleden is. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. De verblijfsvergunning van uw vader toont dan weer enkel aan dat uw vader een legaal verblijf heeft in Frankrijk, dit wordt eveneens betwist maar heeft echter evenmin uitstaans met uw asielmotieven. Het mag duidelijk zijn dat deze documenten dan ook niet volstaan om voorgaande bevindingen om te vormen

Volledigheidshalve kan hier nog worden opgemerkt dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van medische redenen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsverplichting, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsverplichting.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: *“(…)Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit omwille van onderstaande redenen.*

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde elementen waarom u indertijd Marokko verliet geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich louter beroept op socio-economische motieven. U verliet Marokko in een zoektocht naar een betere toekomst, daarnaast had u liefdesrelatie met een Marokkaans meisje uit België en wou u de kans grijpen om uw talent (kickboksen) te laten ontplooiën. U haalde bovendien ook zelf uitdrukkelijk aan dat u in Marokko nooit enig probleem kende met de overheid noch met burgers (zie CGVS 8).

Ook de redenen omwille waarvan u actueel niet naar Marokko zou kunnen terugkeren, i.c. u vreest in Marokko op straat terecht te komen en u ziet uw toekomst somber in, betreffen problemen van louter socioeconomische aard die, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar Marokko.

Wat betreft uw vrees dat u ingeval van een terugkeer naar Marokko op straat zou terechtkomen, dient te worden opgemerkt dat dit een loutere bewering van uw kant betreft die u niet kan hardmaken. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u, weliswaar op legale wijze, naar Europa reisde en erin slaagde hier gedurende vier jaar te wonen en (af en toe) te werken, óók na het verlopen van uw geldig visum. Dit wijst erop dat u toch voldoende zelfredzaam bent. Waarom u dan niet de mogelijkheid zou hebben u in uw eigen thuisland te vestigen en er een leven op te bouwen, is geenszins duidelijk. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in Marokko op vaste basis inkomsten had uit uw beroepsactiviteiten als elektricien en u erin slaagde uzelf te onderhouden (zie CGVS, p. 4).

Kan hier bovendien nog worden aan toegevoegd dat uit uw verklaringen ook blijkt dat u, tijdens uw verblijf in België, onderhouden werd door uw broer, zus en oom (zie CGVS p. 7). Waarom zij u, ingeval van een eventuele terugkeer, niet alsnog, desnoods tijdelijk, zouden kunnen onderhouden dan wel enige steun geven om uw leven in uw land van herkomst terug op te bouwen, is geenszins duidelijk. Eveneens blijkt dat u voor uw vertrek uit Marokko een goed contact onderhield met uw vader en uw overige familieleden in Marokko. Het gegeven dat u sinds zes maanden problemen zou ondervinden met uw vader, en dit aangezien hij hertrouwd is na het overlijden van uw moeder, neemt niet weg dat u alsnog bij uw vader dan wel bij uw zussen terecht zou kunnen. U gevraagd of u al dan niet tijdelijk bij uw familie terecht kan in Marokko tot u terug op uw eigen benen kan staan, stelde u: “Neen, ik heb geen lieve familie in Marokko.

Marokko is geen België, niemand zal mij daar met open armen ontvangen. Niemand zal mij thuis willen hebben” (zie CGVS, p. 9). Blijkt echter dat u tot op heden geen enkele navraag heeft gedaan bij uw familie in Marokko naar de mogelijkheid, eventueel tijdelijk, bij hen in te trekken (zie CGVS p. 9). Dient hier bovendien nog te worden aan toegevoegd dat u tot op heden nog steeds contact heeft met uw familie in Marokko alsook dat uw vader u zelf een aantal dagen geleden uit zichzelf contacteerde (zie CGVS p.5). Dat u ingeval van een terugkeer niet bij uw vader dan wel zussen zou terechtkunnen en geen enkele steun van hen zou kunnen krijgen, eventueel tijdelijk, toont u dan ook geenszins aan.

U haalde voorts nog aan dat u last heeft van uw tanden en dat het lastig is in Marokko. Dit betreft dan weer een probleem van louter medische aard en volstaat evenmin om u internationale bescherming toe te kennen. Bovendien geeft u zelf aan dat het in Marokko wel mogelijk is om hiervoor een behandeling te krijgen (zie CGVS p. 9).

Uit wat voorafgaat moet worden opgemerkt dat u geen elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u, omwille van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging en / of omwille een reëel risico op het lijden van ernstige schade, uw land van herkomst heeft verlaten, dan wel er tot op heden niet zou kunnen terugkeren.

De vaststelling voorts dat u nu pas, nadat u werd overgebracht naar een gesloten centrum, een asielaanvraag indient terwijl u reeds in 2014 in België bent aangekomen, wijst er andermaal op dat u erop uit bent uw verblijf hier te verlengen en u geen nood hebt aan internationale bescherming. Dit blijkt overigens ook eens te meer uit uw uitdrukkelijke verklaring dat u eigenlijk een asielaanvraag indiende om te vermijden dat u zou worden teruggestuurd naar Marokko (zie CGVS, p. 9).

Uit wat voorafgaat moet worden opgemerkt dat u geen elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u, omwille van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging en / of omwille een reëel risico op het lijden van ernstige schade, uw land van herkomst heeft verlaten, dan wel er tot op heden niet zou kunnen terugkeren.

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Het medisch dossier van uw moeder toont aan dat uw moeder in België medische verzorging heeft genoten in het kader van haar behandeling tegen kanker en dat zij nadien overleden is. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. De verblijfsvergunning van uw vader toont dan weer enkel aan dat uw vader een legaal verblijf heeft in Frankrijk, dit wordt eveneens betwist maar heeft echter evenmin uitstaans met uw asielmotieven. Het mag duidelijk zijn dat deze documenten dan ook niet volstaan om voorgaande bevindingen om te vormen

Volledigheidshalve kan hier nog worden opgemerkt dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van medische redenen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet. (...).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Het betoog van verzoeker rond de motivering van zijn laattijdige verzoek om internationale bescherming onder verwijzing naar het UNHCR en de Procedurerichtlijn, kan niet overtuigen. Verzoeker geeft te kennen dat blijkens zijn asielrelaas hij helemaal niet op de hoogte was van de geijkte procedures om een asielaanvraag in te dienen, dat hij een wantrouwen heeft en ervoor mocht vrezen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn gegevens zou doorspelen aan de Marokkaanse autoriteiten. Met het argument dat hij helemaal niet op de hoogte was van de geijkte procedures om een asielaanvraag in te dienen, kan verzoeker zijn houding niet verschonen. Uit zijn verklaringen blijkt overigens dat hij wel degelijk op de hoogte was van de mogelijkheid om asiel aan te vragen, maar dat het uiteindelijk zijn eigen keuze was dit niet te doen. Bij de vraag tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of verzoeker in de periode van vier jaar geen enkele keer asiel heeft gevraagd antwoordde verzoeker immers het volgende: *“ik ben toen rond eind 2014 hiernaartoe gekomen ongeveer 20 dagen van nieuwe jaar. Het eerste jaar was ik niet van plan om asiel aan te vragen. Het tweede jaar wel. Mijn oom zei dat ik op hem moest wachten; ik heb op hem gewacht. ik heb op hem gewacht. het heeft lang geduurd. eerlijk gezegd ik heb asiel aangevraagd om te vermijden te worden teruggestuurd naar Marokko.*

Ik heb eerder een negatieve beslissing gekregen en daarna een positieve ik heb gewoon op de procedure gewacht. Op een gegeven moment werd ik naar dit centrum gewacht. ik was aan het wachten op de resultaten van de procedure; eerst werd een negatieve beslissing genomen daarna positieve. Er bestond kans om oranje kaart te krijgen. Derde beslissing was negatief. het was gewoon een verwarrende periode voor mij; de situatie was niet helemaal duidelijk. (...)" (stuk 3, gehoorverslag, p. 9). Ook blijkt uit het administratief dossier dat hij in 2016 een aanvraag tot gezinshereniging indiende met zijn oom en zich dan ook bewust moet zijn geweest van zijn illegaal verblijf in België dat hij met een dergelijke procedure trachtte te legaliseren. Indien verzoeker daadwerkelijk een vrees voor vervolging koesterde in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van de bepalingen rond subsidiaire bescherming, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker zich niet beter informeerde omtrent de mogelijkheden van bescherming daarrond. Hierbij komt nog de vaststelling dat verzoeker bij zijn asielaanvraag geen gewag maakte van enige vrees voor vervolging of risico op ernstige schade, derwijze dat hij enkel te kennen gaf vanuit Marokko te zijn vertrokken omwille van een gebrek aan toekomstperspectieven. Bovendien maakte verzoeker doorheen zijn verklaringen geen gewag van enig wantrouwen ten overstaan van de Marokkaanse autoriteiten. Het argument dat eveneens naar voor komt dat hij een wantrouwen heeft en ervoor mocht vrezen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn gegevens zouden doorspelen aan de Marokkaanse autoriteiten raakt dan ook kant noch wal. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker uitdrukkelijk nooit problemen te hebben ondervonden met de Marokkaanse autoriteiten of medeburgers en Marokko enkel verliet wegens een gebrek aan toekomstperspectieven (stuk 5 Vragenlijst, vraag 3.5.). Dit wordt bevestigd tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (stuk 3, gehoorverslag, p. 8). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om asiel aan te vragen is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst van de door hem geschetste problemen.

Voorts wijst verzoeker op de vormen van verwaarlozing die hij reeds heeft ondergaan in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het is de Raad niet duidelijk waarop verzoeker concreet doelt en dit wordt geenszins verduidelijkt in het verzoekschrift. Ook waar gesteld wordt dat men enkel kan besluiten dat verzoeker getraumatiseerd is en moeite heeft om te praten over een mogelijke terugkeer naar Marokko, blijkt niet uit het gehoorverslag. Verzoeker brengt geen enkel element bij waaruit besloten kan worden dat hij een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag koestert of enige concreet element dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt bij een terugkeer naar Marokko. Met de algemene bewering dat hij een ernstige vrees koestert dat hij in Marokko volledig aan zijn lot zou worden overgelaten wat zou neerkomen op verwaarlozing en onmenselijke behandeling weerlegt verzoeker de volgende en pertinente vaststellingen niet: *"Wat betreft uw vrees dat u ingeval van een terugkeer naar Marokko op straat zou terechtkomen, dient te worden opgemerkt dat dit een loutere bewering van uw kant betreft die u niet kan hardmaken. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u, weliswaar op legale wijze, naar Europa reisde en erin slaagde hier gedurende vier jaar te wonen en (af en toe) te werken, óók na het verlopen van uw geldig visum. Dit wijst erop dat u toch voldoende zelfredzaam bent. Waarom u dan niet de mogelijkheid zou hebben u in uw eigen thuisland te vestigen en er een leven op te bouwen, is geenszins duidelijk. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in Marokko op vaste basis inkomsten had uit uw beroepsactiviteiten als elektricien en u erin slaagde uzelf te onderhouden (zie CGVS, p. 4).*

Kan hier bovendien nog worden aan toegevoegd dat uit uw verklaringen ook blijkt dat u, tijdens uw verblijf in België, onderhouden werd door uw broer, zus en oom (zie CGVS p. 7). Waarom zij u, ingeval van een eventuele terugkeer, niet alsnog, desnoods tijdelijk, zouden kunnen onderhouden dan wel enige steun geven om uw leven in uw land van herkomst terug op te bouwen, is geenszins duidelijk. Eveneens blijkt dat u voor uw vertrek uit Marokko een goed contact onderhield met uw vader en uw overige familieleden in Marokko. Het gegeven dat u sinds zes maanden problemen zou ondervinden met uw vader, en dit aangezien hij hertrouwd is na het overlijden van uw moeder, neemt niet weg dat u alsnog bij uw vader dan wel bij uw zussen terecht zou kunnen. U gevraagd of u al dan niet tijdelijk bij uw familie terecht kan in Marokko tot u terug op uw eigen benen kan staan, stelde u: "Neen, ik heb geen lieve familie in Marokko. Marokko is geen België, niemand zal mij daar met open armen ontvangen. Niemand zal mij thuis willen hebben" (zie CGVS, p. 9).

Blijkt echter dat u tot op heden geen enkele navraag heeft gedaan bij uw familie in Marokko naar de mogelijkheid, eventueel tijdelijk, bij hen in te trekken (zie CGVS p. 9). Dient hier bovendien nog te worden aan toegevoegd dat u tot op heden nog steeds contact heeft met uw familie in Marokko alsook dat uw vader u zelf een aantal dagen geleden uit zichzelf contacteerde (zie CGVS p.5). Dat u ingeval van een terugkeer niet bij uw vader dan wel zussen zou terecht kunnen en geen enkele steun van hen zou kunnen krijgen, eventueel tijdelijk, toont u dan ook geenszins aan.”

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Marokko een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De stelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat Marokko geen veilige plaats is en er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade loopt, wordt niet nader toegelicht.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.8. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig april tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF